

Órák óta vezetett, már idegesítette az autópálya forgalmának zúgása. A fapados légitársaság messze szálltak le úticéljától. A drága, több átszállással járó vonatozásra nem akart költeni. Linz előtt állt meg egy puritán pihenőhelyen. Elment a mosdóba, nyújtózkodott a kocsival mellette. Szíve szerint rágyújtott volna, de megszokott a dohányzásról. Az illendőnél hosszabb ideig bámulta a kamionoknál nézelődő nagyda-

Kakuk Tamás 73

AZ ŐSZIRÓZSA PANZIÓ

rab, erősen kisminkelt nőt. Gyorsan észbekapott, hátat fordított neki. Késő volt, már érezte édeskés parfümjének illatát. Miért éppen engem szólít le, kérdezte kétségbeesetten magától. Tudta a választ, a sorbanálláskor folyton elé tolokodtak, koszos fémpénzeket kapott vissza a boltokban. Az autóról száma volt az árulkodó, mert a nő magyarul köszönt. Rögtön szabódni kezdett, nincs pénzem. Leheletnyi szünettel hozzátette, erre. Mire, kérdezett vissza a nő gúnyosan. Mire nincs pénzed, te lúzer. Van neked lóvéd meg kedved, de beszari alak vagy. Ezzel faképnél hagyta. A távolabbról figyelő kaminonsofőrök gúnyosan vigyorogtak. Még ebédközben is feldúltan kavargatta a németesen sűrű gulyást. A kávézás lehungy szemű napfényfürdőjében a vaskos nő meztelenül úszkált előtte. Az álom és ébrenlét határán egyensúlyozott a széken. Mire visszakapaszkodott a valóságba, a többi vendég már továbbállt. Egyedül üldögélt a teraszt árnyékoló vászon alatt.

Nyugdíjazásáig öltönyös változásmenedzserként dolgozott egy unalmas hivatalban. Évtizedekig sikerült eltitkolnia, mennyire utálja a változásokat. Otthon is kényszeresen ragaszkodott a megszokott dolgokhoz. Belebetegedett, ha a mosogatóból nem a helyére került a piros fazék. Az első adandó alkalommal visszacsempészte a konyhaszekrény alsó polcára. A palacsintasütő és a kék zománcos tepsi közé. A feleségével csak praktikus dolgokról beszéltek. Harminc év házasság hosszú idő ahhoz, hogy sok mondanivalójuk maradjon. Az, hogy a felesége mit gondol a kapcsolatukról, egy esős októberi napon derült ki. A nyugdíjazása előtti hónapokban rászokott arra, hogy a munkaidő végezetével tisztas távolból hazakísérje fiatal kolléganőjét. A lány a kihalt utcákon sem fordult hátra, csak léptei kopogtak az aszfalton. Nem akart vele kikezdeni, hallgatni akarta a kopogó léptek zaját. Jólesett elképzelni, ahogy az előszobában lerúgja lábairól a magassarkú cipőjét. Otthon azt hazudta, hogy munka után kiszellőzteti a fejét. Azon az esős októberi napon, az ajtóban lerázta a vizet esernyőjéről. A lakásban nagy csönd fogadta. Nem volt gyanús, mert ez gyakran előfordult. A konyhaasztalon feküdt a felesége levele. Röviden megindokolta, miért költözik el, kevés

ellenérvet tudott volna felhozni. Botrányos viták, ügyvédek nélkül dülőre jutottak. Felnőtt gyerekeik szó nélkül tudomásul vették válásukat. Nem haragudott a feleségére, inkább nagy kő esett le a szívéről. Volt bátorsága megtenni azt, amire neki soha nem lett volna.

74 Nem félt a magánytól. Nyugdijazása után szívvel-lélekkel a hobijának élt. Ritkán hiányzott a tenispályáról. Ha nem szinglizett, akkor párost játszott. Fízett trénerrel gyakorolta az ütéseket. Reggelenként félórát futott a szomszédos ligetben. Szorgalmasan járt a senior versenyekekre. Az sem vette el a kedvét, ha már az első fordulóban kiesett. Szenvedélyesen nézte a televíziós teniszközvetítéseket, aztán megérett benne az elhatározás. A valóságban is látni akarja kedvenc játékosait. Különösen Roger Federert. Ezért szánta rá magát az egész napos fárasztó autózásra. Bielefield előtt kanyarodott le a sztrádáról, a színét vesztő alkonyatban az észak-rajna-vesztfáliai mezők tanyái közt autózott. A gazdák foltos teheneiket már behajtották a fából ácsolt karámokba. A csönd és nyugalom úgy szétáradt benne, hogy majdnem elvettette az irányt. Az okostelefonja azonban segített rajta. A sötétedésben az otthon kiszemelt fürdővároska panziójához vezette. A recepció diszkrét éjszakai világításában kereste meg a pulton a szobakulcsot. A kézzel írt papírlapon az állt, hogy örülnek szerencsés megérkezésének. A 101-es számú szobát foglalja el, egyébként a szükséges formák ráérnek reggelig. A panzió hallját az udvarról elárasztotta a kerti virágok illata. A frissítő fürdés után az ágy meglepően kényelmes volt. Az éjjeliszekrény olvasólámpája alatt Julio Cortazar egyik könyve volt odakészítve. Kedve, ereje sem volt kézbe venni, mély alvásba zuhant. A vaskos nőt üldözte a parkolóban, akinek az egyik vigyorgó kamionsofőr kelt a védelmére. A megtermett fickó erősebb volt nála. Menekülésre kellett fognia a dolgot. Azonban a hajnali álmok törvénye szerint földbegyökezett a lába. Törődötten kászálódott ki az ágyból, nyelve a szárazságtól a szájpaddlásához tapadt.

Mióta sportolt, a könnyebb reggeliket kedvelte. A joghurttal leöntött gyümölcsös zabkását, a vajas pirítóson savanykás áfonyalekvárral megkent hajszálvékony sajszeletet. Ez utóbbit kopenhágai útján leste el a dánoktól. Nem kívánta az ínycsiklandó felvágottakat, a gőzölgő virsliket, a forró lágy tojásokat. Két csésze kávé is elkortyolgatott, közben felmérte a vendégeket. Az asztaloknál korosabb és középkorú házaspárok csevegtek. Jól szituálnak és jókedvűnek tűntek. Mindegyik székkarfán ott lógtak a sétatobok, kampósra hajlítottan, gömbbel a fejükön. Még bányászfokos is előfordult. Lassan rájött, hogy ez a világ legtermészetesebb dolga, a város a sófürdőiről híres. Az emberek azért jöttek ide, hogy mozgásszervi bajaikat kúrálják. A panzióba való bejelentkezése kimerült a baráti kézfogásban. Az elegáns kékinges férfi kedves mosollyal intett, a papírokat ráérnek a távozáskor kitölteni. Délelőtti bókálásakor a települést körbeelő erdők murvás sétatújtain barangolt.

Meg-megpihent az árnyas bükkfák lombjai alatt. A városban csendes utcák és gondozott parkok fogadták. A lakóházak, a középületek stílusa az új klaszszicizmus komolyságától a modern vasbeton egyszerűségéig terjedt. Alig néhány járókelővel találkozott, azok is botokkal bicegtek a járdán. A főtéren hidzsábot viselő muszlim nő árulta az epret és a spárgát. 75 A papír-írószerboltban jobbára képeslapokat, füzeteket, naplókat, olcsó golyóstollakat, ceruzákat, kulcstartókat talált. A tetovált eladólány soha nem hallott a Kaweco töltőtollakról.

A séta során a fák közül egyre-másra bukkantak elő a fürdőök, kórházak, szanatóriumok. A kovácsoltvas kerítésekkel körbevett kertekben egy lélek sem mutatkozott. A betegek valószínűleg a kezelőszobák előtt várakoztak. Ha beszélítették őket, könnyedén lebegtek a márványmedencék sós vizében. Különböző pakolásokat kaptak fájó gerincükre, végtagjaikra, esetleg fizioterápiás ultrahanggal enyhítették ízületi panaszait. A távolból zenefoslányokat sodort felé a szél. Az egyik keskenyre nyírt sövény takarásából előbukkant a zenepavilon, klarinét, zongora és cselló szólt a kőkupolás szabadtéri színpadon. A zenészek ismert klasszikus darabokat, filmzenéket játszottak. Napernyővel sétáló hölgyeket és a kíséretükben lévő snájdig urakat idéztek meg a napfényes parkba. A nézőtéren viszont tolókocsis nők és férfiak üldögéltek a számukra kialakított betonplaccon, a kihajtható kerti székeken a botokkal, mankókkal érkezettek hallgatták az andalító muzsikát. Egészséges, épkézláb embert saját magán és az ápolókon kívül nem látott. Vigaszt nyújtott neki a tudat, hogy holnaptól már az innen harminc kilométerre lévő Halléba ingázik, nem a bicebóákat, hanem a teniszsztrókat nézi majd a stadionban.

Hazafelé menet feszélyezetten foglalt helyet az art deco berendezésű kávéházban, túl elegánsnak találta. Hátradőlt a széles karfájú, csíkos kárpittal bevont széken, bámulta a tükörsima márvány, a színes üveg, a rozsdamentes acél belső térbeli harmóniáját. Ketten ültek az asztaloknál egy szimpatikus hölgygel. Magányosnak tűnt, ez adott bátorságot, hogy megszólítsa. A pincér azonnal hozta a cappuccinóját, figyelme kiterjedt arra is, hogy fesztelen mozdulattal arrébb tegye a virágvázát. Így a mályvaszínű hortenzia sem zavarta őket a társalgásban. Az időjárásról, a jázmin illatú, csokoládé ízű arabica kávéról beszélgettek. Martha délelőttönként gyakran felkereste a kávézót, könnyen megteheti, mert a kezelései délutánonként vannak. A nő ápolt kezével finoman forgatta az üvegpohár betétes, díszítésekkel cizellált fémcészéjét. Nézte a mozdulat kecsességét, és óvatosan megkérdezte, talán orvosként, netán fizioterapeutaként segíti-e a betegek gyógyulását. Martha kesernyésen felnevetett, és váratlanul megköszönte a kellemes együttlétet. Intett a kisportolt alkatú, jóvágású pincérnek,

aki rutinos mozdulattal átültette a nőt egy elektromos meghajtású kerekesszékekbe. Martha öntudatos fejbólintással elbúcsúzott tőle, és az akadálymentes rámpán kigördült az utcára.

76 Ahogy magához tért a dermedt döbbenetből, szélesebb tempóban rohant vissza az Őszirózsa panzióba. Az zsongott a fejében, vajon miért nem vette észre Martha állapotát. A hallban zaklatottan nyomogatta a recepció csengőjét, a ciripelő hangra végre előkerült a kékinges férfi. Figyelmesen végighallgatta a történeteket, nem lepődött meg, hogy inkább a teniszturna helyszínén, Halléban keres szállást magának. Megértően bólogatott, majd nyugodt hangon elmagyarázta, talán mégis érdemes lenne itt töltenie az éjszakát. Miért dobna ki a pénzét az ablakon, úgyis fizetnie kell a mai szállásdíjat. Holnap reggel higgadtan mérlegelheti a helyzetét. Látzólag elfogadta a férfi érveit, beült a panzió éttermébe ebédelni. Ropogásra sült csülköt evett, szaftos krumpli gombóccal, párolt savanyú káposztával. A szorongás azonban ott hullámozott az ételek láthatatlan párájában. Újra nekivágott a városnak, vizsla szemekkel fürkészte, kereste a gyanús jeleket. Érzése szerint több volt a sánta nő és férfi a kelleténél, szívesen a nyomára bukkant volna valami titoknak. Sötétedésig lötött-futott az elnéptelenedő utcákon, belesett a szanatóriumi kertekbe, a kórházi udvarokba, a vendéglők, a házak ablakain. Végül fáradtan lerogyott az első útjába eső padra. Kedvtelenül megállapította, hogy semmire sem jutott a titok megfejtésében. Mikor felneszelt, vörösseszőke, fehér fityulás ápolónő ült mellette, együttérzően faggatta, netán rosszul érzi-e magát. Megnyugtatta, hogy semmi baja, talán túlságosan kimerült a sok aggodalmaskodásban. A nő gyengéden megveregette a térdét, fátyolos hangján arra biztatta, hogy térjen vissza a szállására.

A meccsen a pörgetett tenyeresek domináltak, de jól megnyesett fonákokkal is igyekeztek kizökkenten egymást a ritmusból. A nézők visszafojtott lélegzettel követték a labdameneteket. Persze, mindenki Roger Federernek drukkolt. A svájci a háló mögé rövidített, azonnal elindult, de elcsúszott a füves talajon. A nézőtér morajlását elnyomta a jobb lábában tapasztalt éles nyilallás. Hanyatt feküdt a pályán, és türelmetlenül várta, hogy kitisztuljon szeme előtt a világ. A szenvedés homályából az Őszirózsa panzió 101-es szobájának bézsszínű plafonját látta. Ruhástól hevert az ágyon, ezek szerint a kései ebédet követő szundikálás egész éjszakára kitarított. Már szilárd volt az elhatározása, gyorsan eltűnik innen, bármit is mondjon a recepció férfi. Ahogy felállt az ágyról, a fájdalom a csípőjétől a bokájáig hasított. Neheze érezt a zuhany alá vánszorognia, de a menekülés ösztöne felturbózott motorral munkált a lelkében. Kivonszolta bőröndjét a puha szőnyeggel borított folyosóra, ekkor vette észre az ajtófélfának támasztott sétatobot. Egész testét elöntötte a félelem tapadós veritéke. Hadonászni kezdett a bottal, mint egy karmesteri pálcával, de nem szólaltak meg hangszerek, csak a

némaság lett egyre mélyebb. A gyomrában a világvégi üres magány zakatolt. A belső hang azt súgta neki, bölcsebb lenne abbagynia a dühöngést, a botra támaszkodott, és megadóan lebecsegett a recepcióhoz. A portáspult előtti fo-
telben bajszos, ismeretlen öltönyös úr lapozgatta az újságokat, a
csengőhangra felpillantott, és a sarkától a feje búbjáig végigmért. 77
Aztán újra az olvasásba merült. A kékinges férfi nem sopánkodott, min-
tegy természetesnek fogadta el, hogy valaki alvás közben sánta lesz. Ezen
úgy felhorgadt benne a düh, hogy csak rettenetes erőfeszítéssel tudta meg-
őrizni önuralmát, szíve szerint törni-zúzni kezdett volna a bottal. A kékinges
józan maradt, azonnal felajánlotta a segítségét, nem messze innen
van egy kényelmes, megfizethető szanatórium. A párnapos vizsgálat
eredményei után az orvosokkal együtt eldönthetik a tennivalókat. Bi-
zalmasan közelebb hajolt, úgy súgta a fülébe, a sófürdők csodákra ké-
pesek. Bénultságot érzett, fogalma sem volt róla, hogy mit tegyen.
Azt viszont érezte, hogy ezzel a lábbal, nemhogy vezetni, de menni
sem fog egyhamar. Hallgatását a panziós belegegyezésnek könyvelte
el, vetett egy pillantást a fotelban olvasó férfira. Az felpattant, bemu-
tatkozott, kiderült róla, hogy ő az ajánlott szanatórium igazgatója.
Ezután a kékingessel közös erővel bizonygatták, hogy semmire nincs
gondja. A csomagját eljuttatják ideiglenes lakhelyére, a szanatóri-
umba, az elővételben vásárolt teniszjegyeit eladják. Az autója marad-
hat a panzió parkolójában, ha majd tisztázódtak a dolgok, akkor
rendelkezik a kocsiról. A maga számára is érthetetlen módon, tiltako-
zás nélkül, zsibbadó lábbal belekarolt az igazgatóba. A másik oldalán
a bot tett nagyon jó szolgálatot. Üggyel-bajjal beszállt a panzió előtt
várakozó mikrobuszba, a duruzsoló motorzajban az igazgató törte
meg a csendet. Biztosította, hogy jól fogja magát érezni náluk. Ekkor
újra előntötte a menekülés vágya, artikulálatlan üvöltéssel feltört lel-
kéből az első nap óta befészkelte félelem. Vajon milyen összeesküvés áldozata
lett? Az igazgató a karjára tette a kezét, ne aggódjon, megkapja a kezelé-
ket, ha itt az ideje, úgyis hazaengedik. Engesztelően hozzátette, azzal a bájos
hölgygel is találkozhat, akivel tegnap délelőtt kávézott, Martha négy éve tü-
relmes betegük. A mikrobusz rövid idő múlva nesztelenül befordult a szana-
tórium utcafrontra néző boltíves kapuján.